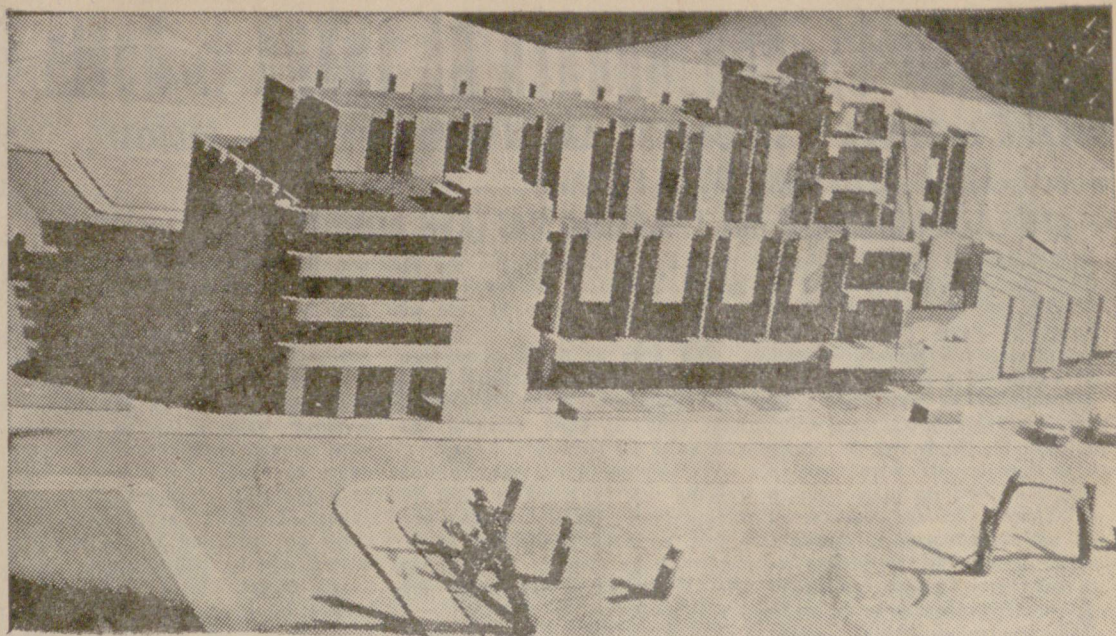

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРНИК, 19 МАРТ 1968 г.

ГОДИНА XXV • БРОЙ 34 (2381) • ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ЗА ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАНЕ НА 25-ГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ ВСЕКИ КОЛЕКТИВ ДА ПОЕМЕ СВОЯ ДЯЛ

Димитър СТОЯНОВ

секретар на Окръжния комитет на БКП

РЕЗУЛТАТИТЕ от дейността на промишлените колективи през първите два месеца на годината са положителни. В сравнение със същото време на миналата година промишлеността на окръга произведе за над 10 милиона лева или с 20,2 на сто повече продукция.

Първите радостни резултати се дължат и на по-добрата подготвка, която се извърши за изпълнението на петилетния план. Още в края на миналата година Окръжната партийна организация насочи усилията на комунистите в промишлеността към търсене и разкриване на нови резерви за изпълнение на 44-то постановление. Въпросите на рентабилността на икономиката заеха централно място в многостранната партийна работа. Градските и заводските партийни комитети, партийните, профсъюзните и комсомолските организации разгърнаха широка дейност за проучване и прилагане на постановлението. Изнесени бяха пред колективите и продължават да се изнасят цикъл от лекции за организацията на производството, труда и управлението. Направиха се анкети за проучване мнение на производствените колективи. В 12 предприятия се извърши комплексно изследване и сега се обработват картите. В някои предприятия като ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш и Държавни захарни заводи — Горна Оряховица вече се пристъпва към критичния анализ.

Подеха се много полезни инициативи. Проучени бяха резервите на хранително-вкусовата промишленост и се уточниха мерки за увеличаване обема и подобряване структурата на производството. На среща с директорите на предприятията, в които се изграждат нови мощности и ръководителите на строителните организации се обсъдиха мерки за предсрочно предаване на обектите. Ръководството на Свищовския градски партийни комитет се зае с изготвянето на план-прогноза за развитието на Свищовския микрорайон. Изработен е нов

правилник за организацията на работната заплата, изградена на основата на многофакторно заплащане. В помощ на прилагането на научната организация на труда, производството и управлението вече работят Машинно-изчислителният център и ОРГПРОЕКТ в Свищов. Поставени са и основите на Електронен изчислителен център във Велико Търново.

Практическите резултати от извършената масово-политическа и организаторска работа на митра израз в разкриване на резерви за достигане на необходимите темпове за развитие на окръга — 12,5 на сто или с 50 милиона нарастване на общата промишлена продукция. Задълбоченото изучаване на икономическото състояние чрез анализирание на комплексните изследвания ще помогнат за подобряване на цялата производствена дейност и изпълнение на напрегнатите задачи. Със загриженост и отговорност това важно мероприятие беше проведено в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, ДИП „В. Магирков“ и ДИП „Балкан“ — Велико Търново, Винпром — Павликени и др.

Стремежът за осигуряване на висока рентабилност, на непрекъснат прираст на промишлената продукция се съпътства и от известни недостатъци в дейността на някои партийни органи и организации. Не изпълниха плана за януари и февруари колективите на Машинностроителния завод — Павликени, ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, Радиозавода и ДИП „Първи май“ — Велико Търново, РТС — Свищов и други. Въпреки някои обективни причини все още недостатъчно е вниманието на ръководствата на предприятията за подобряване организацията на работната заплата. Нормирането на труда следва да се съпровожда с организационно-технически мероприятия при систематичен партийен контрол и помощ.

ТРУДЕЩИТЕ се от Пловдивски окръг станаха инициатори на съревнование за предсрочно изпълнение на петата петилетка в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България. А Министерският съвет и ЦС на профсъюзите приеха поста новление за разгръщане на съревнование в чест на тази паметна годишнина за нашия народ. Вестник „Работническо дело“ посвети шестфотото над съревнованието за юбилейния „Паспорт на победата“ и почетната значка.

Всичко това предизвиква размисъл, буди нови сили и енергия. Новото в съдържанието на съревнованието пред юбилея на свободата и неговата по-широка програма и мащаб, неговото богатство от идеи и цели, неговото посвещение на четвъртвековния юбилей на социалистическата държава. Сега в нашия Великотърновски окръг промишлените колективи подеват държавени начинания, преизпитват се възможностите за достойно посрещане на юбилея. Напрегнатата дейност носи отпечатък на новия подход в работата на партийните, профсъюзните и комсомолските организации към развитието на икономиката.

Обещанията, които дават колективите за преизпълнението на плана за 1968 г. и петата петилетка, говорят за изключителна политическа и трудова активност. Главното внимание на партийните и стопанските ръководства, на всички комунисти сега е насочено към повишаване на обществената производителност на труда. Тази годишна някои отрасли трябва да постигнат значително увеличение на производствеността на труда — машиностроенето и металообработването — 13,8 на сто, дървообработването 14,7 на сто, шивачката промишленост 12,9 на сто. А в отделни предприятия като ЗГТ „Металургия“, ЗГТ „Янтра“ — Горна Оряховица, Завода за автоматични

везни — Лясковец, Дървообработвателния завод — Велико Търново, Керамичния завод — Бутово това завишаване е над 25 на сто. Две предприятия от окръга — Държавни захарни заводи — Горна Оряховица и Винпром — Павликени от второто полугодие преминават към петдневна работна седмица.

РЕШАВАНЕТО на твърде напрегнатите задачи поставя пред партийните органи и организации, пред профсъюзите и Комсомола необходимостта от засилване на масово-политическата работа за подобряване на трудовата дисциплина, намаляване на текучеството, безпричинните отсъствия и престойте. Икономията на материали и електроенергия, поддържането на машините и съоръженията в изправност и използването на пълния им капацитет следва да бъде постоянна тяхна грижа. С изключително внимание и грижа трябва да се отнасят градските и заводските партийни комитети, градските народни съвети, партийните и стопанските ръководства към съоръженията на новите производствени мощности и своевременно постигане на проектния им капацитет. Сега повече от всеки друг път е необходимо да се използват още по-пълно многообразието форми на политическа работа да се създава обстановка на подем и чувство за величие пред огромните задачи. Всеки комунист да поеме своя конкретен дял от петилетката, да бъде там, където се решава едно или друго важно дело. Така правди това слово на Партията ще достигне до всеки производител, участващ до всеки работник, за мобилизиране на силите, творчеството и енергията на целите колективи.

ТРУДОВИТЕ ХОРА от нашия окръг винаги са били в предните редици при изграждането на икономическата мощ на Родина ни. Несъмнено и в шурма на петата петилетка те ще бъдат едни от най-активните творци.

Среща в редакцията

На 5 март т. г. беше публикувано постановлението на Министерският съвет и Централния съвет на профсъюзите за разгръщане на социалистическо съревнование в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Обявление високи награди, учредени от Министерския съвет и ЦС на профсъюзите, а така също и съревнованието под шефството на в. „Работническо дело“, са стимул и високо признание на производствените. Някои от тях още в края на миналия и в началото на настоящия месец се включиха активно в борбата за предсрочно изпълнение на задачите за 1968 г. и на разчетите по петата петилетка. За тях вече писахме в нашия вестник в рубриката „Петата петилетка — предсрочно“. С нова сила и по-организирано съревнование се включват и други колективи от четирите края на Великотърновски окръг. Венчките те се стремят още от това тримесечие да осигурят реална база за предсрочно достигане равнището на петгодишния план по обществената производителност на труда и дъгните качествени показатели.

Във връзка с това на 14 март в редакцията бе уредена среща, на която присъстваха Николай Панов от Окръжния комитет на Партията, Васил Чанев от Окръжната планова комисия, Янко Дачев, главен счетоводител на ДЗЗ — Горна Оряховица, инж. Йордан Карамлиев, зам.-директор на ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица, инж. Ангел Ангелов от ГЗ на БКП в Свищов, Георги Божанов, директор на ДК „Република“ — Свищов, Цено Котларов, зав. отдел „Планов на ЗСБК „Термиз“ — Свищов, инж. Кръчо Колев, директор на ДЗЗ в Лясковец, Пею Николов, директор на ДИП „Училищна мебел и пособия“ в Елена, Асен Гаравалов, зам.-директор на Винзавода в Павликени, Йорданка Деевска, зам.-директор на ДИП „Етър“ — Велико Търново, Георги Христов, директор на ДПЗ „Балкан“ във Велико Търново и Господин Ненов, зам. председател на ТПК „Метал“ във Велико Търново.

Участниците в срещата споделиха мнения по различни проблеми във връзка със задачите за 1968 година и повелята за предсрочно изпълнение на петата петилетка. Изказването на др. Асен Гаравалов поместяме на третата страница в днешния брой, а на останалите ще бъде дадено място в следващите броеве. Редакцията на в. „Борба“ се обръща към специалистите, производителите, партийните, профсъюзните и комсомолските активисти от предприятията и организации, към многобройните сътрудници на вестника с молба да разказват чрез страниците на вестника какво се прави в техните колективи за посрещането на четвъртвековния юбилей на Девети ноември, да дават гласност на трудовите дела, посетени на илустриран-най-голям празник, за предсрочно изпълнение на задачите и за трудностите, които срещат в социалистическото съревнование и производствената си дейност.

НОВИЯТ ОБЩИНСКИ ДОМ

Сегащата сграда на Градския народен съвет — старият конак, строен през 1872 г. от Кольо Фичето, е паметник на културата — една от най-интересните обществени сгради и нас от епохата на Възраждането. Тя е свързана с редица важни исторически събития и е една от забележителностите на Велико Търново.

Вече са наредили условията „конакът“ да се превърне в музей и помещаващите се в него административни служби да се изнесат в нови сгради. Пригодените за канцеларии помещения са негодни и не отговарят на съвременните изисквания за административни сгради. С оглед на това предвижда се през 1969 г. да започне строителството на нов общински дом.

Идейният проект на обекта е утвърден от Министерството на архитектурата и благоустройството и проектирането продължава в работна фаза.

Новата сграда ще бъде разположена в центъра на града — в квартала източно от Акушеро-гинекологическото отделение, което след значително външно и вътрешно престройство ще включва в общия обем. За по-добро обемно-пространствено възприемане на сградата от площада и от главната улица, се предвижда широк площад.

Домът на Градския народен съвет ще бъде на пет етажа към площада, при което последните два етажа сполучливо са изтеглени терасовидно назад. Вторият етаж, изцяло пробит, ще компенсира до известна степен липсата на площадка пред сградата, посредством получената по този начин просторна тераса.

Подходът към сградата ще става от площада, а главният вход с централното стълбище ще бъдат в източната част на дома. От приемния вестибюл

в партера е достъпна голямата изложбена зала и конферентната зала с 350 места, която ще се обособи в отделно тяло, със самостоятелно влизане от източната страна.

Над изцяло пробития втори етаж ще се разположи така нареченият „бял етаж“ — кабинети за членовете на изпълнителния комитет, приемна зала за гости, заседателна зала и пр. На третия, четвъртия и петия етаж, както и в преустроената сегашна сграда на Акушеро-гинекологическото отделение ще се помещават петнадесетте служби на съвета с около 160 работни места. Всички помещения, необходими за складове, стари архиви и други, ще бъдат в партера и сутерена.

Конструкцията на сградата ще бъде от монолитен стоманобетонен скелет с тухлен тълнеж с облицовка от керамични камъци и травертин. Интериорите ще бъдат богато решени — както подобава на една от най-представителните сгради в града. Вътрешните подови настилки на коридори, вестибюли и фойета ще бъдат от мрамор.

Обемно-пространственото и архитектурно-художественото решение на сградата е много добро и е съобразено с характера на постройката, местоположението ѝ в центъра на града, околните сгради, теренните особености и силите. Архитектурата на новия дом на Градския народен съвет ще бъде във великотърновски характер и дух, независимо че е търсена в модерна линия и форми.

Авторският колектив от „Главпроект“ — София с ръководител архитект Данаил Кънев се е справил много добре със задачите и е показал високо професионално майсторство при разработването на проекта.

Арх. Илия ЛЕФТЕРОВ

НА МАКЕТА: поглед от площада към новия дом на Градския народен съвет.

Бетоновият възел на Химкомбината — в експлоатация

В събота влезе в редовна експлоатация капиталният бетонов възел за обслужване строителството на Химкомбината в Свищов. Напълно автоматизиран, той представлява всъщност цял бетонов завод и може да произвежда за двусменна работа до 800 куб. м

различни марки бетон. Цялото производство на бетона се управлява само от 5 души.

Влизането в експлоатация на бетоновия възел ще позволи на строителите да догонят и надминат просрочените графици.

В. Антонов

Предсрочното изпълнение на петилетката изисква:
ПРЕЗ 1968 година
50 милиона прираст,
20 милиона от които надпланова промишлена продукция

В СУХИНДОЛ сега най-оживени са разговорите на две теми: съвременното облагородяване на лозите и бъдещето на новия завод. Лозарството и промишлеността — това е бъдещето, с това се свързва в перспектива развитието на селото. През тези дни в различни квартали на селото много от клубовете и други помещения се използват за облагородяване. Съзнателни майстори влагат сърце и дават „душа“ на бъдещите лози от най-новите сортове, които ще израснат и в землището на Сухиндолския кооператив, и в равна Добруджа и китна Тракия, и далеч зад пределите на Родина — в слънчевите краища на необятната съветска страна — в Крим, Грузия и Молдавия. Но пелинството, станало ежегодно в Сухиндол, вече пред

В БОРБАТА ЗА ДОСТИГАНЕ 50 МИЛИОНА ПРИРАСТ НА ОБЕМА НА ПРОМИШЛЕНАТА ПРОДУКЦИЯ В ОКРЪГА ГОЛЯМ ДЯЛ СЕ ПАДА НА НОВИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ МОЩНОСТИ, КОИТО ТРЯБВА ДА ВЛЯЗАТ В СТРОЯ ПО ПЛАНА ЗА 1968 ГОДИНА. МЕЖДУ ТЯХ Е И НОВОТО ПРЕДПРИЯТИЕ В СУХИНДОЛ.

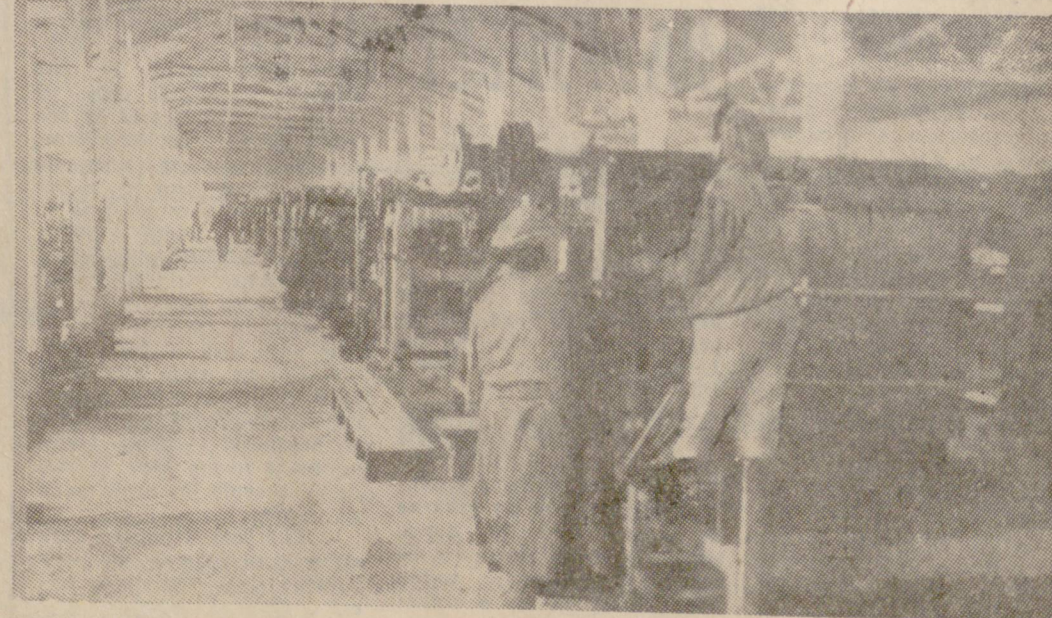
„ЧЕЛИЧЕНА РЪКА“

извиква по-малък интерес. Сега разговорите все по-често се въртят около новия „завод“.

Официално ръководството на новото предприятие ще бъде събрани, че сега тук има само един клон от ЗГТ „Металургия“, който разполага с два цеха: пех за производство на оградна мрежа, рабицови мрежи и телени сита и пех за производство на розетки и детски играчки. Последният пех и неговото производство почти не буди интерес, тъй като то се счита за старо. Новото е в първия цех, чийто производственост няма нищо общо с производството на Завода за горивна техника в Горна Оряховица, а привлича клиенти от цялата страна.

През есента усилено се заговори, че част от производството на ДИП „Челичена ръка“ — София ще се изнесе в Сухиндол. „Специалисти“, които първи дойдоха на място и огледаха стопанските сгради

на кооператива, предоставени за новото производство, си отидоха малко разочаровани. Изказаха недоверие. Нима може в такива сгради да се усвои изпълнението на оградни и рабицови мрежи, на телени сита, тъй необходими за стопанството? Телени мрежи се произвеждат и другаде, но рабицови — вече само в Сухиндол! Амбициозният млад колектив обаче се залови на работата без много шум, нагледно показа, че „Челичена ръка“ имат и сухиндолци. Седем десет и пет души по 45 дни се обучаваха в София. После те участваха в демонтажа и монтажа на машините. Също тези хора започнаха самостоятелно да изработват новите изделия. Първото прелатство е преодоляно — мрежи и сита вече се произвеждат. Коли от Силистренски, Толбухински, Разградски, Старозагорски и други окръзи идват тук и се връщат обратно с нужния товар. От 15 январи

се появиха първите килограми, за да се измерват вече в стотици тонове. Планът се изпълнява ритмично. Графикът за етапното демонтиране и монтиране на техниката се спазва. Не се нарушава поизводственият ритъм. На първата снимка показваме комсомолския секретар Димитър Гърбов. На смяна той достига редовно 600—700, а много често и по 900 кг. По него се равняват и останалите работници на автоматите за оградни

мрежи. В рабицовото отделение Гюлине Зекевара не стъпва чак на първата машина. . . Тук всяка стълба мирисе на вар и пясък. Грохотът на бетонобръскачите се слива с ритмичното потракане на автоматите, с песента на чоптажниците, с полвизванията на строителите от групата на Минчо Иванов и Алексис Лазаров. . .

Един млад колектив преодолява много трудности, презреша бивши птичарници и кра-

варници в заводски помещения, върху които е начертана диаграмата на възхода: план за 1968 година — 1 520 000, за 1969 година — 4 500 000, а през 1970 година — 10 милиона.

Наистина, сухиндолци имат право. Това не са обикновени цехове, това са основите на бъдещия завод, който заедно с кооператива ще осигури нов, невидан разцвет на този хубав край.

Иван КОЛЕВ

КОГАТО ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ТРУДА Е ЛОША

- ЕДНА ПРОВЕРКА В ЗАВОДА ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — ЛЯСКОВЕЦ
- НАГЛЕДНА АГИТАЦИЯ ОТ 5 ГОДИНИ
- НУЖНА Е ПОМОЩТА НА ГРАДСКИЯ ПАРТИЕН КОМИТЕТ

Наближаваше обед. В клуба на Завода за автоматични везни в Лясковец започнаха да прижидат мъже, жени. Много от тях бяха облечени в работни дрехи, така както са напуснали цеха.

Секретарят на партийната организация Атанас Маринчев откри съвещанието. Прочетен бе проектът за обещанието, което трябва да даде колективът през тази година. Предвижда се значителен ръст на промишлената продукция, на печалбата, средната работна заплата. Особено се набляга на подобряване качеството.

Работниците са онези, които ще решат съдбата на голя, което сега е изразено само в цифри. Но кубаво е, че първо активът, комунистите се запознават с основните показатели на обещанието. По ложителен е стремежът на партийната организация така да преустрои работата си, та да отговори на нуждите на времето.

Много е направено, за да стигнат големите въпроси, които постави Партията и правителството, до всеки човек. Сега вниманието е вече насочено към друго — решаване на проблемите за повишаване ефективността от обществено производство.

Неотдавна е било организирано открито партийно събрание. Началникът на ОТК инж. Геранлиева е изнесла доклад за качеството на продукцията в завода. Дълго е подготвяно то. Затова на събранието се поставили остро много въпроси. Стига се до извода, че съществуващият досега ред за контрола на качеството не помага да се повишава отговорността на непосредствения изпълнител на отделните операции.

Правят се много усилия предло жения за подобрене на качеството то. Предвижда се запаред да се поощряват добрите качества, да се организира ежемесечни прегледи на качеството, широко да се използва нагледната агитация — мълнии, тревоги, витрини.

И ако всичко това, което се предвижда, се осъществи, а това зависи само от инициативата на комунистите, то през тази година загубите от лошокачествената продукция не ще бъдат така големи, заводът ще завоюва добро име на външния и вътрешния пазар.

Известни успехи има и по подобряване на трудовата дисциплина.

— Сега вече няма работници и служители, които да закъсняват за работа, както бе по-рано — уверява ме партийният секретар.

Това е хубаво. Но нали човекът може да дойде навреме, а в цеха машините да не се оползотворяват добре, хората да се разхождат, да се събират на групички, да разговарят. Ние отчитаме, че всички са дошли навреме. И сякаш по-малко внимание отле

ляме на другата страна на въпроса — как се спазва трудовата дисциплина на работните места.

Ала нека не бъда голословен. — Ето, това е другарят Петър Стоиленов — ми показа партийният секретар един човек в единия край на голямата зала.

Партийният отговорник в монтажния цех центроуаше един теглоръстомер. Бе ми крайно неудобно, че с монте въпроси го отклонявам от преките му задължения. Исках да се извиня за безпокойството.

Погледна ме, помъчи се да се усмихне, но нищо не се получи от това и отсече:

— Нищо, нищо. Тя днес е една работа, че...

Станах неволен свидетел на неговата и на другарите му болка.

Те искат да работят. На норма са. И всеки си прави сметка какъво ще занесе в къщи в края на месеца. Планът им за февруари е бил да центроуат 560 теглоръстомера. А те са подготвили едва 400. Останалите? Тях ги направи ли през първите дни на март. Но през този месец пред тях се поставят къде по-големи изисквания — да подготвят за лавара 700 теглоръстомера.

— Къде при този темп, при тази организация. Не ще можем да постигнем тази цифра.

Петър Стоиленов говореше така, защото вече имаше опита от началото на годината.

— При нас се отразяват всички неблагоприятни — продължителността на работния ден. Много от работниците са недоволни. Ако се вземе под внимание и това, че те идват от цеховете нееригмично, че си обясните защо работим така.

Поогледах се наоколо. Много от работниците стояха на групички, разговаряха. Сега вече нямаше опасност, че ще попреча на производството им.

Ето новият ми познат Васил Дъбов. Той е председател на цеховия профкомитет. Нещо повече от това, което ми каза Петър Стоиленов, не научих от него. Но почувствах мъката на човека, принуден да бездействува. А отсъждаше идва шумът на турдолия ден. Колко гнетни, подтика тази песен на машините сега.

— Така е почти всеки ден. Стоим с часове, а после работим до късно, за да навикаме загубеното.

Васил е добър работник. Тук е от основането на предприятието. Сега е подал заявление за напускане. И не само той. Искат да напускат партийният отговорник, още няколко души.

— Да знаете само колко пъти съм поставял пред ръководството въпроса за нашата работа — уверява ме Ангел Парашкев.

Един ден, като стояла на балкона и се любувала на красотите на парската градина, край двореца минал един змей. Като я видял, харесал я и решил да се ожени за нея. Прехвърлил се през оградата и тръгнал право към царската дъщеря. Като го видяла, уплашила се, замръзнала на мястото си и...

— Чакай! — прекъсна го Върбичът. — Взел си да ми разправяш за змейове и царски дъщери. Слушал съм

на красота. Един ден, като стояла на балкона и се любувала на красотите на парската градина, край двореца минал един змей. Като я видял, харесал я и решил да се ожени за нея. Прехвърлил се през оградата и тръгнал право към царската дъщеря. Като го видяла, уплашила се, замръзнала на мястото си и...

— Добре, добре. Като сте рекли, така да бъде. Ще ви разкажа нещото, което не сте слушали друг път. И Денъс Моллата започна.

— Чувал съм да разказват стари хора, че жена, която обича мъжа си, го изправя на гурбет с вехти и скъсани черги. Свие ли студ да се сеща за в къщи. Жена, която не обича мъжа си, го изправя с нови и топли черги, за да не му е студено и да се не сеща за в къщи.

Грозьо, който досега лежеше и слушаше, погледна новите и топли черги, които младата му булка беше евила за път, подскочи като ужилен.

— Лъжеш, куче краставо — извика той. — Лъжеш като дърт питан.

— Млъчи бе, Грозьо! Их, какъв си. Нека да говори човекът — викахна в един глас всички майстори.

— Да говори, ама да казва истината.

Вов Костадинов — майстор в цеха. — Обещават. Но така и до днес — все се оправя.

Хората вече са загубили надеждата, че нещата могат да се променят. И няма кой да възвърне вярата им, да ги ободри. А колко е нужно с тях да се говори честно, открито. Да им се каже не това, което и на мене се подхвърли: „Нещата ще се оправят“. Те няма да повярват. Защото все това им е разправяно досега. Но те, работниците, трябва да бъдат уверени, че които зависят от ръководството, от останалите цехове, ще бъде сторено, че те няма повече да бездействуват.

Един незапълнен дълг на партийната организация. Защото леско е да се каже: „Ние няма да разрешим на никого да напусне предприятието“. Много по-трудно е да се убеди хората, че това са временни трудности, да почувствуват по-ясно перспективите, които се откриват пред завода. А това кой трябва да го стори?

Стоя в цеха, разговарям с хората. Те нямат друга работа. Видели са чужд човек — искат да излетат болката си. Някой дори ми подхвърля:

— Ще видим сега какво ще пишете във вестника.

Заглеждам се в лозунга отсрещата. С големи букви е написано „Работната минута е народно богатство — ценя я!“. Какъв смисъл имат тези думи сега?

Предугади погледа ми, някой от групата подхвърли:

— Не гледай там какво е написано. То е така — за красотата само.

Всички се усмихнаха. Те гледат тези лозунги вече пет години. Пет години те стоят по стените. И вече свикнали с тях, не им обръщат никакво внимание. Виж друго ще бъде, ако днес в цеха се появяше мъляна напремер. И с такова съдържание, че да допадне на всички. Такава нагледна агитация ще изиграе много по-голяма роля, ще поддействува мобилизиращо. А то на три места в цеха таква лозунг: „Да работим за достойна среща на XI конгрес на любимия съюз“.

Нищо, че конгресът отлагане е свършил. А за това, че отлагане са се появявали мъляни и тревоги, че няма никакви нагледни материали по проблемите, които сега се решават в предприятието — сякаш никой не се тревожи.

Партийната организация в завода е една от добрите в Лясковец. Това е несъмнено. Но все още тя върви по стар утълкан път. А времето сега изисква един нов подход към въпросите, които се решават. Ясно е, че е нужна и по-близката помощ на Градския партийен комитет.

Петър КАЙШАНОВ

ЖЕНИТЕ ИЗВЪРШИХА ПОДВИГ

Избухна пожар в магазина на ул. „Кирил и Методий“ — кв. „Васил Коларов“ във Велико Търново. От пакетирани стоки и амбалажи, които се намираща край горящата хладилник, се издигаха пламъци, а вратата беше заключена. Дошлите за хляб няколко жени забелязаха пламъците. Тревогата обхвана всички.

Стефка Томова изтича до дома на магазинерката за ключа, а Мара Георгиева беше вече в телефонната кабинка и съобщаваше на пожарната команда. През това време десетки жени носеха резервната вода от домовете си, тъй като чешмите не течаха втори ден.

Вратата беше отключена. Пак някой от жените се обиди да се отбият бушоните. Жените без пречки подаваха съдове с вода. За да може да се отстранят горящите стоки и амбалаж, като спирт, газ, ракия и други, от нагряване и избухване, се наложи да се отвори и задната врата. Отвътре пламъците не позволяваха да се стори това. Но ето един-два силни удара откъм и десетки жени, наредени една до друга, през вода, дим и пламъци заизнасяха сандъци, пакети и спасиха за хиляди левове стока. Пожарът вече беше почти победен благодарение на смелата, ловка намеса на жените, когато пожарната команда пристигна.

Жените извършиха подвиг, а после чак разказваха на други за станалото, по женски разрезвожени, с широко отворени очи пресъздаваха картината на пожара. Всички от квартала сега са голяма благодарност срещат Пеша Митрева, Стефка Томова, Мара Георгиева, Стефка Иванова, Фроска Андреева и много други, които не позволяха на огнената стихия да унищожи хранителни и други стоки, инвентар на магазина, а също и цялата сграда.

Иван Д. СЛАВЧЕВ

БЛАГОДАРИЯ...

Из няколко читателски писма

... Наложи ми се да се оперирам при д-р Толевков. Изпитвах доверие към този човек, за който предишни неговци пациенти са се изказвали, че има голямо съръе и златни ръце. Сега съм отново при семейството си и се чувствувам много добре.

Благодаря на д-р Толевков и на целия обслужващ персонал в Урологичното отделение на Окръжната болница

ца във Велико Търново. Веселина Ефтимова Дряново

... Изгубих си ръчния часовник. Съобщих в МВР, но имах малко надежда да се намери. За най-голямата моя радост само след два дни аз пак го имах. Намерила го е кондукторката Веска Николова-Събчева, пътувала с кола 41—29 ВТ. Възхитена съм от честната й постъпка.

Бонка Стефанова

у.ще „В. Влагова“ — В. Търново

... Женя се влюбва ми. Взе си булка от с. Райковци — Великотърновско. Тръгнали сватбарите за това село. Валейл сняг. Колите загалили. От селото изпратили на помощ шофьора Ранко Рашев от ТКЗС — Килифарево. С риск на живота си той помогнал на колите да бъдат изтеглени и сам повел след това колоната до централното шосе във виелица та. Хвала на този човек.

Недялко Ганев

Горна Оряховица

В Бонбонената фабрика на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица работят предимно жени. Заедно с високите трудови резултати те разгръщат и богата културно-масова дейност. На снимката нашият фоторепортер И. Качаков ни показва едни от най-старателните работнички, с дълъг трудов стаж — Стефка Димитрова, Магда Тасева и Йорданка Иванова.

ХУМАНЕН ДЪЛГ

Трудолюбивите кооператори от Иванча и Обединение виднаги са се отнасяли с чувство за хуманен дълг към кръводаряването. За това спомага и добрата разснителна работа.

Ето и резултатът от кръводаряването: вместо предвидените 41 литра кръв отгук бе събрана 45 литра. По трима души от семейството на Аника Янкиева Лазарова и Ламби П. Семов дариха кръв.

Похвала заслужават и кооператорите от цветарската бригада на Йордан Николов, от која то над 20 души се явиха в пункта за кръводаряване.

Много са добрите примери, които биха могли да се изброят. Всичко това говори за високо съзнание на селскостопанските труженици.

Т. Червенков

Здравец от Чумерна

ТОЗИ ДРЕБЕН на ръст мъж с осребрела гъста коса и добри свосинкави очи вече е на 80 години, които сполучливо скрива зад необикновената си младежка бодрост. И най-суровите изпитания не са успели да измепат голямата му любов към живота и всичкото добро. Всякога е раздавал радост на хората с щедростта на животворното същие. Биографията му е невероятно богата. Ето нещо от нея:

С обикновеното име Иван Петров Караиванов едно селско момче тръгва по своя път в живота. До Елена, Сливен и Казанлък, където го е повилакала жаждата за знания, то ходи неща, защото фийтоните, дори обикновената каруца за него са непостижими бляна, а най-богатият обед — ръженикът и козето сирене. Възпитават го суровата съдба и добрите хора — прогресивните учители. Завършва Казанлъшкото педагогическо училище — една от най-старите коваичници за учителски кадри в страната.

Преа учебната 1903—1904 г. Иван Караиванов заляга над урочище в една от стите на Еленското трикласно училище „Иларион Макариополски“, а на чин от другата редица седи момиче, което е отлична ученичка и има добро, отзивчиво сърце. Мина Тодорова. Девочката, чиято любов възбуди Яворов да създаде едни от най-хубавите си творби.

— Тя беше благородно и умно същество — спомня си с топло чувство Караиванов. — Не се гордееше с богатството на

фамилията си. Към нас, бедните селски деца, се отнасяше с дълбоко съчувствие и уважение. Паза списъка на всички ученици от паралелката. Класният номер на Мина беше 38, а моят — 8.

През 1910 г. в Костел идва млад учител, вдъхновен да служи честно и всеотдайно на своите съселани. Има вече оформен характер — дава отпор на потисниците, безкомпромисно пази името си народен учител. Изглежда малко странен — тайно пише стихове и обича да пътува из планината. Костелчани недоумяват: какво чак толкова хубаво намира той в тези букови гори, обрасли с ливей, бръшлян и здравец скали, в песните на птици и руже? Но Караиванов умее да вижда красотата и да направи своите малки ученици съпричастни на голямата си любов към природата.

Младият учител е председател на читалището и участва в театралния състав. Артистичният му талант е ярък и това го прави любимец на публиката в продължение на 60 години. Следват превъзпитания в още 140 песни. Той е Вурм от „Коварство и любов“ на Шилер, Цар Петър от „Иванко“, за да стигне до 1967 г., когато на 80 години играе главната роля в драмата „Хайдутин“. През цялото време се учи от изтънчените професионални майстори на сценичното изкуство. Спомня си за своя приятел, творец на незабравими образи в киното и театъра, Константин Кисимов, с когото се запознал във Великотърновската болница през 1916 г. И една струна плаче в душата му, когато казва:

— Жалко, отиде си Коста, а можеше още много да даде на сцената. Когато ходех в София при дъщеря си, често се виждахме. Канеше се да ми дойде на гости в Костел, да опита батканката риба и лютата ни ракия.

През 1912 г. Иван Караиванов е един от хилядите в сивни шинели, които тръгват на война. Тежко ранен, той попада в болница. Тук лекуващият го

д-р Венк е немец, самарянка Елена Рошефорд — рускиня, а сестра Габриела Зилери — италианка. Изпратил ги е на бойното поле Международният червен кръст. За тях този войник, който говори добре руски, френски и немски, награден с орден за храброст, весел и когато най-много го болят раните, е олицетворение на най-хубавото у българския народ. Затова тримата оставят по страници в албума му редове на откровение и едно пожелание: „На България и нейните достойни чедра — щастливо бъдеще!“ Дълги години след тази среща писмата им търсят в планинското село Костел учителя Караиванов.

Зареждат се след това години на трескава творческа дейност. Учи децата, огрантована възрастни, играе в пиеси, създава младежко ядро на Червения кръст, събира средства за разширяване на читалището, пише статии в околншия вестник „Еленска защита“, с които напомня на новите паши да не забравят идеалите на възрожденците и че народът трябва да се уважава. От това се разбира, че пътят му не е бил познат с рози.

Тридесет и шест години са преминали в класните стаи. Сега е време за отиди. Разлякан се разделя с училището. Сега пък цялата си неукротима енергия отдава на читалището. И когато времето отмерва 50-те години на неговата неуморна културна дейност, народната власт го отличаваша с орден „Кирил и Методий“ — първа степен, а признателните костелчани го обявяват за почетен председател на читалището.

В простория си дом, отрупан с безчет книги, портрети и ценни ръкописи, той живее сам. Загубил е близки хора. Напомня на дъб, обгорен от мъляни, но непоклатим. Ала не е самотен. Сутрин тръгва по обичайния път към планината, която цял живот го маме с уханията си. Крачи като младеж. На Чумерна се изкачва преди там да е огряло слънцето. По хижите го познатат, нали е ветеран на

планинарството в този край, член на Еленското туристическо дружество, Навсякъде е желан гост, приятен събеседник по всички въпроси.

Винаги е сред своите съселани. Те свалят шапка на любимия си учител, слушат съветите му. Някой го смята оригинал в добрия смисъл на думата. Други ценят ума и културата му. Трети го обичат синовно, защото още в детството е посял в сърцата им семето на доброто. А всички заедно се прекланят пред заслугите му към селото. За тях той е жив пример на смислен и красив живот.

Пионерите му носят пощата в къщи. Очите им сияят от щастие, че са полезни с нещо на този мил човек, който още тайната на доброто дълголетие и за когото техните деди и бащи разказват толкова удивително хубави неща.

А какво ли няма в тежкия свитък на днешната пратка! Де сетки вестници и списания. Ли смя от негови ученици, много от които вече са пенсионери. Обажда ми се директори на гимназии, инженери, архитекти. Дори снимките си му поларизират вънтрешни почитатели. И четиридесет телеграми, дошли от различни краища на страната, за да му честитят Нова година и именния ден. А ето и две изповеди, които до създат трогват стареца. Едната с обич са написали ученици от с. Асеново, лагерували лятос в Костел. Те го уверяват, че не са срещали по-добър от него екскурзовод за планината.

Писма, писма!... И едно решение на комитет от бияши негов ученици, че трябва да се отпразнува 80-годишният му юбилей. ... Цялата тази искрена благодарност Иван Караиванов приема като дъхав букет от здравец, набран в усойте на любимата му планина.

Не, не е сам този, който през целия си дълъг живот щедро е раздавал общата на своето честно съръе! Признателните поколения му се отплащат в стократен размер.

Недо ПЕТРОВ

БЕЛЕЖКИ ОТ ЕДНО СЪБРАНИЕ

*** ЗАЩО БЕЛОЧЕРКОВСКИЯТ КООПЕРАТИВ СЕ НАМИРА НА ЕДНО ОТ ПОСЛЕДНИТЕ МЕСТА * В ЛОЗЯТА — ТРОСКОТ ДО ПОЯС * КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ Е НЕПОЗНАТА**

Кооператорите дойдоха сра-
внително навреме в тая вечер.
Заеха места в салона и отпра-
виха поглед към сцената, къ-
дето край скромната маса, при-
лепнала до малка трибуна, бе-
ше заело мястото ръководството
на кооператива. От тази сце-
на белочерковските стопани са
свикнали обикновено да гледат
спектаклите на местния самоден
ен колектив. Но сега предсто-
еше да се обсъди и приеме фи-
нансово-производственият план
на стопанството за новата го-
дина.

Макар че в белочерковското
стопанство има не лоши обек-
тивни условия и може да бъде
в групата на първите, по ре-
дица отрасли и показатели то
даема неоправдано ниски ме-
ста в съвкупната на окръга. Го-
дини наред тук стопанството
ководство не може да се укре-
ди добре. Непрекъснатите про-
мени в него и на специалисти-
те, естествено, се отразяват на
работата. А от всичко това стра-
да стопанството, кооператори-
те. Затова сега те слушат вни-
мателно тона, което говори пред
седателят Веселин Галев. Ня-
кои присвистват устни. Други се
поглеждаят мълком. А трети спо-
делят шепнешком.

— Планът иначе не е лош —
казват те. — Но как ще се ор-
ганизира работата по неговото
изпълнение през годината. То-
ва да видим. . .

Това именно трябва добре да
се премисли. А общата продук-
ция не е малко — 5 373 000 лв.
Едно увеличение от 673 000 лв.
в сравнение с 1967 г. или при-
раст — 11 процента. С близо
260 000 лв. в повече е чистата
продукция.

Добивите от основните култу-
ри обаче не отразяват реални-
те възможности на кооперати-
ва. Той има немалко и хубава
земя, от която близо 20 000 дка
е под поливка. Средният добив
от пшеницата например се пред-
вижда да бъде 353 кг, от царе-
вицата — 616, от слънчогледа
— 200 кг от декар. Добивите и
от трите култури са под сред-

КЪДЕТО СЕ РАЖДА ПРОЧУТОТО КАБЕРНЕ

Тръгнете ли по асфалтовия
път от Свищов за Велико Тър-
ново и минете Узунбаир над се-
ло Царевец, ще навлезете в
обширния масив на соватски-
те лозя. Те се простират на не-
обогледна площ от 6000 декара!
Това е най-голямото „лозе“ на
окръга. Чудна е неговата глед-
на. Наредени в правилни реди-
ци, лозарските колове се губят
на километри разстояние, за-
бавят върховете в хоризонта и
образуват истинско сиво-бяло дан-
телно море.

Лусти са сега лозята на ДЗС
„Совата“. Не ехлит в тях ве-
лият глъч и песните на лозар-
ските бригади. Но няма да ми-
не повече от месец и там отно-
во ще закипи весел, жизнера-
достен труд. За новата лозар-
ска година в стопанството се
готвят отдалече. За нея говори
и опитният агроном Алексис Мо-
тов. Открих го в една от стан-
те на административната сгра-
да. А край него сума папки,
планове, сметачна машина. На
това отгоре бс и неделен ден.
Но за него като че ли няма от-
дих сега. . .

— Изтекла година — зара-
завна той — не беше от най-до-
брите за нашето стопанство.
Цъфтенът на лозята съвпадна с
дъждовито и хладно време. Ста-
на на неправилно оплождане на
десертните лозя, поради което
не бе качествена и реколтата.
Винените нападна сивото гние-
не. И все пак водихме истинска
битка за извличане максимал-
ното от възможното. Моят бри-
гада изпълни плана за печал-
бата 105 процента и плана за

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ДОБРИТЕ ГРИЖИ

С всяка измината година се
увеличават грижите на овчари-
те от ДЗС — Церова кория за
стадата. От опит знаят по-стари-
те от тях, пък и по-младите, как
ва е ползата от ранното заплож-
дане и изагняване на овцете-майки
и дъщерките. Още след привърш-
ването на лактационния период
през миналата година те подгот-
виха стадата за осеменителната
кампания, приключила я навре-
ме.

Добрите грижи за овцете да-
ха вече и резултати. До средата
на февруари се изагниха почти
всички овце от четирите филиа-
ла на стопанството. Това позво-
ли преди няколко дни да бъдат

ного, което селскостопанските
труженици приеха да получат
с призива за рязко увеличава-
не на зърнопроизводството в
окръга през тази година.

На особен размишъл навек-
дат добивите от лозята — 880
кг от винените и 990 — от де-
сертните. Засаеното е честоло-
бието, достойнството на бело-
черковските лозяри. Някои ко-
оператори като не ли ги досра-
мя. Косю Дудрев стана и не
без основание обвини.

— Другари, как по-рано в
частния сектор ние същите тук
получавахме и по 2500 кг гроз-
д от декар, а сега не можем!
Защо?!

Изаказването на Кольо Дафи
нов даваще отчасти отговор.
— Засадохме лозята в троско-
та. Сложихме второкласни, ло-
шокачествени лозя. А ще очак-
ваме плод от тях 20—30 годи-
ни. Как може това?!

Лозя нови, промишлени, в
които са останали по 200—250—
300 лозя в декар, в които тро-
скотът и другите треви стигат
до пояс и се косят с коса, не
могат да дадат по-висок добив.
Необходимо е да се знае и тази
година ли ще бъде така, ще се
срамват ли пак белочерковските
лозари?!

Трудно е да се посочи коя е
най-главната причина за ниски
те резултати от животновъд-
ството тук. Докато на окръга като
цяло този отрасъл е печеливш,
то в Бяла черква като цяло —
от всички ферми, е губещ. Не
е ли време специалистите в то-
зи сектор да направят изводи
за своята досегашна работа и
да сторят необходимото за пре-
лом в нея. Едва ли и тази го-
дина белочерковското животно-
въдство ще стане рентабилно. . .

Имаме основание да бъдем
по-добри оптимисти за успехи-
та на белочерковския коопера-
тив през настоящата година.
Приетият план и съпровожда-
щите го мероприятия за осъ-
ществяване; решението за при-
лагането на многофакторното
заплождане; включването актив-
но в съревнованието в чест на

25-годишнината на социалисти-
ческата революция с реални и
действително показатели; по-широ-
кото прилагане през годината
на моралните и материалните
стимули в работата; обещава-
нето за 165 400 лв. надпланова про-
дукция говорят определено за
амбицията на подмладеното ръ-
ководство да изведе кооперати-
ва към по-високи успехи.

И това трябва да стане. Към
традициите и майсторството на
стопаните от Бяла черква, Ви-
сочград и Росица трябва да се
прибави и добрата материална
база, която кооперативът има,
големият ръст на основните
фондове (лозя и овощни гради-
ни, животните, машините и
пр.). Да си послужим и с ци-
фрите. На всеки 1 декар обра-
ботваема земя тук се падат по
101 лв. основни фондове, дока-
то средно за окръга са 73 лева.
Обаче веднага трябва да кажем
на белочерковските стопани, че
те получават на 1 лв. основни
фондове 1.03 лв. обща продук-
ция, а окръгът — средно 1.337
лева. Тук коментарът не е нуж-
ден.

Има е оправдано такова по-
ложение — стопанството да е
на второ място в окръга по ръ-
ста на основните фондове на 1
декар обработваема земя, а на
29-то — по продукцията на 100
лв. основни фондове?!. Това по-
казва, че и добивите от поле-
вните култури, и трайните
насаждения, и продукцията от
животновъдството са ниски,
че неэффективно се използва
техниката (тук не можа да
просъществува комплексната
механизация) и производител-
ността е ниска. Новоизградените
две бригади и едно звено за
комплексна механизация, кои-
то поемат над 40 на сто от ця-
лата обработваема земя, те-
първа ще трябва да опро-
вергават с дела тези безспорни
истини.

Новата производствена годи-
на е все още в началото си и
има време хората от Бело-
черковския кооператив, поучили се
от някои свои грешки и слабо-
сти, да прегрупират и мобили-
зират силите си за преодолява-
нето им и постигането на по-
високи успехи.

Генчо МУСИНСКИ

В ремонтната работилница
на ТКЗС — Лясковец сега
е напрегнато.

Много старание и умение
влага в ежедневната си ра-
бота опитният майстор по ре-
монта на тракторните двига-
тели Иван Лисенски. Той и
комсомолецът Пеню Чепанов
извършват основен ремонт
на двигателите на трактори
ДТ-54, КД-35 и др.

Снимка: Т. КАПИТАНОВ

Облякъл ватенката, всяка
заран с отмерени крачки шо-
фьорт Стоян Градинаров, как-
то всички трудови хора, отива
на работа. Обичан и уважа-
ван е не само като един от
пионерите на транспорта в
Елена, но и като честен, услуг-
лив и внимателен към всички
граждани. Всички в града, с
които е работил го чувствуват
близък и го наричат бай Цо-
чо. Неможител и издръжката
на двете му сестрички го при-
нуждават едва 12-годишен си-
рак да напусне бащиното си
ошице и да стане зарзаватчий
ски работник в София. Там с
устретен поглед той следи де-
жичево на автомобилите. С
часово стои на входа на голе-
мите гаражи.

ПЕТИЛЕТКАТА — ПРЕДСРОЧНО

Неотдавна колективът на ТПК
„Царевец“ във В. Търново отче-
та миналогодишните си постиже-
ния и слабости и обсъди бъдещи-
те си задачи. Планът за 1967 г.
е изпълнен с 14 дни преди срока
и е изработена продукция за
1 402 282 лева, вместо за 1 245 000
лева.

Миналогодишните успехи се дъл-
жат на подобренията организация
на труда и нарасналата квалифи-
кация на производствениците.
През тази година, наред с грижи-
те за затвърдяване и увеличаване
на постиженията от 1967 г., ще се
работи с много сили за подобря-
ване качеството на изделяния и
увеличаване производството на
предмети със сувенирен характер.

Колективът на ТПК „Царевец“,
който е носител на преходното
червено знаме на Окръжния съюз
на ТПК за кооперация-привършен.
се включва активно в социалисти-
ческото съревнование в чест на чет-
въртвековния юбилей на Девети
септември. Той даде обещание да
изпълни петата петилетка до края
на първото тримесечие на 1969 г.,
да изработи надпланова продукция
за над 80 000 лева и да осигури
свърхпланова печалба за 12 000 лв.

Ал. Янков

П. Москов

ОТ АПРИЛ — ПЕТДНЕВНА РАБОТНА СЕДМИЦА

Тази година ще започне да се
въвежда постепенно петдневна ра-
ботна седмица. Освен предпри-
ятията от Габровски и Староза-
горски окръг, ще преминат и дру-
ги 80 от останалите окръзи. Ед-
но от тях е и Винарският завод
в Павликени.

Ето защо това решение поста-
вя важни задачи пред нашия ко-
лектив. Една от нашите най-първи
грижи е как и какво да напра-
вим, че да осигурим (или как да
преразпределим) същото произ-
водство в останалите пет дни.
Сега се правят задълбочени про-
учвания и изработват мероприя-
тия, с помощта на които ще мо-
же да се осигури ритмично произ-
водство в петдневната работна
седмица. Засага предвиждаме вре-
мето за работа да се увеличи с
половин час. В резултат на това
общо през петдневната работна
седмица времето за работа се на-
малява с 3 1/2 часа. Следовател-
но, вниманието на партийното,
административното и профсъюз-
ното ръководство е насочено към
съвсем нова организация на тру-
довия процес. За нас са и ще бъ-
дат ценни материалите от ком-
плексното изследване и последва-
ният критичен анализ на органи-

зацията на труда, производствено-
то и управлението, които до края
на месеца ще бъдат окончателно
завършени.

На всички работници, специа-
листи и служители е разяснено,
че въвеждането на петдневна ра-
ботна седмица както във всички
предприятия в страната, така и
в завода ще стане без никакви
загуби за народното стопанство
и за трудещите се. Това значи,
че следва да се осигури предви-
деният по план обем на готовата
продукция и да се изпълни даде-
ното обещание за 1968 година.

Освен това е необходимо да се
изпълни планираната производител-
ност в сферата на производ-
ството, а така също и ръстът на
общата производителност за 1968
година. Не на последно място е
и грижата да не се намаляват
доходите на работниците и слу-
жителите в резултат на намаля-
ване на работното време, да се
осигурят предвидените вноски в
бюджета на държавата. . .

В този подготвителен период
се налага да се съобразяваме с
всички производствени дейности,
тъй като те се различават както
по технология, така и по време.
В производствените процеси с не-

прекъснато действие, каквито при-
нас са спиртоварната и хладил-
ната инсталации, ще се въведат
график за работи с помесечно
изчисление на работното време.
През гроздоберната кампания ще
се наложи да запазим досега ус-
тановените дневна и седмична про-
дължителност на работното вре-
ме, като намалението на работ-
ното време по постановлението
ще се ползува общо за месеца,
тримесечието, сезона или година-
та. А това ще рече, че при за-
пазване на 46-часова работна сед-
мица общо за годината намале-
нието на работното време, което
възлиза на 18 работни дни, ще се
ползува като еднократна отпус-
ка или на части. . .

Въвеждането на 5-дневна работ-
на седмица в нашия завод е меро-
приятие с изключително голямо
социално, икономическо и полити-
ческо значение. Неговото изпъл-
нение изисква пълно мобилизира-
не на силите на партийната орга-
низация, на административно-уп-
равленческия апарат и на целия
трудоу колектив. Преминването
към нея за нас е въпрос на чест
и достойнство. Затова се готвим
още от началото на годината. Пър-
вите резултати от нашия труд са
вече налице и насърчаващи. През

първите два месеца сме изработи-
ли продукция за 120 000 лева по-
вече от предвиденото по плана,
а планът за първото тримесечие
очакваме да изпълним над 104 на
сто. На специално общоаво-
совско събрание, когато се обсъждаше
годиншната производствена прог-
ноза, се реши да се изработи за
800 000 лева в повече продукция
за народното стопанство. Тази
цифра в сравнение с миналата го-
дина е по-голяма. Според дадено-
то обещание производителността
на труда от едно лице ще нарасне
до 114 на сто. Досегашната под-
готовка и готовността на колек-
тива ни показват, че ще изпъл-
ним задачите по петата петилетка
до 1 ноември 1970 г.

Подготвяме се и за изгражда-
не на цех за винен коняк, чието
годинно производство ще бъде
близо 5 милиона литра, на фаб-
рика за винена киселина и други
подобрения и реконструкции. Така
ние ще изпатим не само петата
петилетка, но и с още по-добри
перспективи ще навлезем в шес-
тата.

Асен ГАВАЛОВО

зам. директор по икономическите
въпроси при Винарския завод в Павли-
кени

Из науката и техниката

ТРИРОДОВ ХИБРИД

Хибрид, съчетаващ ценните
признаци на ръжта, пшеницата
и пирея, е отгледан от съветския
селекционер Григорий Липченко.

Хибридите притежават голяма
студоустойчивост и неговият клас
има до 160 едри зърна, докато в
един пшеничен клас те са само
40—50. Зърната на новия хибрид
съдържат до 20 на сто белтъчини.

От брашното на новия хибрид
могат да се правят добри хлебо-
пекарски изделия. Изпеченият от
него хляб напомня пшеничния със
слаб вкус на ръж.

МАТЕМАТИЧЕСКО
МОДЕЛИРАНЕ
НА ОРОСИТЕЛНИ СИСТЕМИ

В Грузия е разработен метод
за математическо моделиране на
оросителни системи, които ще поз-
воли да се намали значително
тахната себестойност. Капитални
те разходи за строежа на такива
системи ще се намалят средно с
25 на сто.

Този метод е особено изгоден
да се прилага, когато напоявани-
те площи са разположени по-ви-
соко от водния източник. Като из-
ползват уравненията, съставени
в Тбилиси, проектантите могат
лесно да подберат най-добрата
схема за разполагане на канали
те и местата за изграждане на
помпните станции. Решаването
на подобни задачи с помощта на
електронносметачната техника зна-
чително намалява времето за про-
ектиране.

„ПОДЗЕМНА ФАБРИКА“

Опитна инсталация, която отде-
ля сярата от рудата направо под
земята, е започнала да действа
в Западна Украйна.

Под налягане в сондите се на-
помпа гореща вода. Тя разтапя
от пласт сярата и я отнася към
забора. Тук състен вължид превръ-
ща течността в емулсия и я из-
тегля на повърхността.

Специалистите са изчислили, че
добивът на сярата чрез тази инста-
лация е 4 пъти по-голям, отколко-
то при досегашните методи.

В някои страни започват да
стават популярни мебелите от кар-
тон. Разбира се те се използват
за временни цели. Макар ле-
ки, удобни и твърди етници, те се
болят от водата.

Години, прекарани по пътищата на Родината

Породената в него мечта
да работи при машините се
сбъдва. Отначало работи ка-
то чирак в автомобилна рабо-
тилнация. После е монтьор. В
продължение на няколко годи-
ни будният младеж жадно изу-
чава всичко. Редица безсънни
нощи той преживява с мисъл-
та за бъдещето, което го очак-
ва. В началото на 1925 г. до-
бре подготвеният младеж се
явява на изпит за професона-
лен шофьор и постъпва на ра-
бота в румънска фирма
„Александър Доро“. И тук я
продължение на няколко годи-
ни Стоян Градинаров работи
умело и събира средства за
собствена кола. През 1928 г. се
завръща в родния край.

Продължават годините на
усилен, непрекъснат труд. По-
сле е един от основателите на
СОАТ в Елена, работи в гор-
ското стопанство, пътува по
всички пътища на Родината.

В продължение на 12 годи-
ни този труженик, въпреки
своите 62 години, работи и
служи за пример на младите
шофьори в ОКС — Елена. Все-
ки магазинер добре знае, не-
що бай Цочо е приел стока-
та, всичко е в ред. Даде ли
му магазинерът заявка, за не-
го е обидно да не я изпълни.
При разтоварване на стоката
той не стои с кръстосани ръ-
це, а помага.

Бай Стоян вече започна сво-
ята 44-годишна шофьорска дей-
ност. Няма досега допуснати

аварии и катастрофи — споде-
ля за него хората от ОКС —
Елена. Любимец е на целия ко-
лектив. Въпреки че работи с
един от най-старите камиони,
той е винаги първенец в сърев-
нованието. В първия пролетен
ден на тази година — 22 март,
ще честваваме 62-я му рож-
ден ден, на гърдите му ще бле-
сне значката „Отличник на
ОКС“.

Бай Стоян чувствва, че
има сили в себе си и заявява,
че му е мъчно да се раздели с
кормилото и колектива. Ще ра-
боти още, за да чествува по-
лощивековна служба зад во-
лана в неизброимите киломе-
три по пътищата на Родината.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Държавно търговско предприятие — Павликени

ТЪРСИ

СТРОИТЕЛЕН ТЕХНИК. Същият да има стаж по
специалността. Заплащане по щатните таблици. Постъп-
ване веднага. Справки: „Личен състав“, тел. 44.

ДСО „Пътни строители“ — район Велико Търново

ТЪРСИ

1. Началник работилница
2. Механик към отдел „Автотранспорт“
3. Технически ръководители и помощни технически
ръководители за обектите „Микре — Севлиево“ и „Габро-
во — Севлиево“.

Заплащане по щатните таблици и командировки от
20 до 30 на сто.

Справки: телефон № 61—14, отдел „Бит и работна
ръка“ — Велико Търново,

3—1

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — Велико Търново

ТЪРСИ

опитни и начинаещи работници за предачки, тъкачки и
бобипарки.

Постъпване веднага. Има осигурено общежитие за
девойки. Справки: „Личен състав“, тел. 21—07, 21—36.

3—1

Завод за телферни елентодвигатели (на гара Трапезица) — Велико Търново

ТЪРСИ

следните работници:
ПРАВОСПОСОБНИ ЕЛЕКТРОКАРИСТИ — 2
ОБЩИ РАБОТНИЦИ — 2
ВЪОРЪЖЕНА ОХРАНА — 2

3—3

пулярин филми; 18.30 — За Народната армия; „Армейска песен“ — концерт от Пловдив; 19.20 — „Семена и браздите“; 19.40 — „Накътле в неделя“ — „Комплекс Алеко“; 19.50 — „Лекция за нощ, деня“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Наша гости“ — беседа на министъра на вътрешните работи Д. Диков по някои проблеми на безопасността на движението; 20.30 — „Огнотичане главата на свети Йоан“ — български игрален филм; 21.55 — Забавни минути; 22.15 — Новини.